

ПРИ АПТЕКАРЯ

Нѣма нищо чудно въ тѣва — да занесе човѣкъ *рецепта* на аптеката, та да приготвятъ тамъ лѣкарство за нѣкой боленъ. Но преди много години донесли въ градската аптека една рецепта, която развеселила цѣлия градъ. Ето що се случило.

Единъ день спрѣлъ предъ аптеката селянинъ съ кола. Той свалилъ отъ колата внимателно една голѣма чамова врата, нарамилъ я на грѣбъ и я занесълъ въ аптеката.

Аптекарьтъ го изгледалъ очудено и го запиталъ:

— Защо ми носишъ, приятелю, тази врата?

— Азъ живѣя въ планината, казалъ селянинътъ. Жена ми е болна. Случайно мина край насъ единъ лѣкаръ. Помолихъ го да я прегледа. Следъ прегледа, той поиска да напише, какво лѣкарство да ѝ взема. Но нито той, нито у дома въ кѣщи имаше нѣкакво парче книга, моливъ или мастило. Намѣрихме само малко тебеширъ. Той го взе и написа върху тази врата рецептата. Азъ я донесохъ и ви моля, господинъ аптекаръ, да пригответе лѣкарството.

Всички, които били тамъ, прихнали отъ смѣхъ.

— Браво! извикалъ засмѣнъ и аптекарьтъ. *Браво на тоя, който може въ нужда самъ да си помогне!*

Отъ нѣмски: Хр. Спасовски.